

Vod svetga Kurenta.

(Zapisal v Borovnici pri Vihniku Franc Kramar.)

Svet' Kurent je por enmu grof' žvina pasu. Zdej ga je pa enkat en moš srečor jën ga poprosu za vbôgajme. „Kaj bom pa dar,“ prav svet' Kurent „k' nemam^{rec} tri vinarje?“ – „Kar mas' tu dej,“ prav moš. Ta m' zdej dâ dva vinarja. Gre naprej jën ga sreča spet jën moš jën ga spet popr^{os}' vbôgajme. „Kaj bom pa dar?“ prav svet' Kurent. „Tri vinarje sem jëmù, pa dva sem vbôgajme dar, anga 'mam pa še. Če t' se tejga dam, puòl pa sam na 'm nêc jëmù!“ – „Kar mas', tu dej!“ prav spet ta moš. Ta m' dâ še tist' vinar jën gre naprej. Zdej ga sreča pa spet jën moš jën ga spet glik tak' popr^{os}' vbôgajme. „Kaj bom pa dar?“ prav spet svet' Kurent. „Tri vinarje sem jëmù, pa sem še tiste dar. Če ti dam pa ta le sukna, puòl pa spet sam nêc nemam!“ – „Kar mas', tu dej!“ prav spet tist' moš. Ta m' dâ še tisto sukna jën hroče jët naprej. Ta moš je biv pa sam Jezus, jën ga zdej vstav' jën mi prav: „Kôga čës pa jmet' zdej za lon?“ Svet' Kurent prav: „Anè take gosli, de se bom z nim' zagodu, de bo moga vsak plesat; jën an tak kladu de bo vse xanejtar; puòl pa jeno tako flinto de bom vse radu, jën tak s'odèrk, de kter' bo z nega piv, de bo moga wak šer^{ok}' stat.“ Jezus mi dâ vse šteruje, puòl sta pa šla vsak k s'eb'. – Zdej je pa svet' Kurent gnòr žvina past. Tam je pa gosli vzerv jën zagodu, žvina je pa taku plesala de je vse stacala. Grof' se je pa čudno xdel' kaj de je žvina taku kumna, lačna jën xmatrana ratala. Je su pa ankat pogledat za svetom Kurentom.

kakú pase - jón se tam v an grem skrije. Svet' Kurent pa vrane gosli
jón zagode, zvina začne pa spet plesat - pa se grof v gremu. Grof
ga zdej spodi, ta zapusti živino pa gre po svet'. Zdej je vrer
pa vse tiste stiri stvari: gosli, kladu, flinto, pa tist' sušiček. Zdej
pa pride do inga trnovga grma, jón na tistemu grmu je pa jón
tč' sedu. Mem' je prvor pa an baron, pa je vidu de' ma ta flinta
pa m' je reku: "Kaj? ti znaš strelat?? Če ti tistga le tiča
vsterliš k' je tam le na tistemle gremi, grem jest prec' nâh pajn!"
Ta pomer' - puf! - pa se tč' zvne mrtu na tla. Zdej pa rapla
baron nâh po tistga tiča, - svet' Kurent pa vrane gosli pa
zagode, baron pa začne plesat, pa je tuk rajt plesov dokliar
nej bir vâs karvar. Zdej so dal' svetga Kurenta pa
vobest'. K' so ga porpelal' k' pod garge je pa djari: "Dajte
mi se inkat gosli sorn, de predon bom vobešen de si borm
še jena zagodu!" Tej so m' jih dal', ta pa zagode pa so za-
čel' vi plesat, - ta pa lepú xbeži. Pride pred peku, jón kô ga
tam zagledajo se ga pa vstražo, k' so se bal' de na bi še norn
tak' zagodu de b' mogli vi plesat. Zdej so začel' pa takú peklenske
vrata tiskat, de vsom krempli skuz vrata pogliedajo. Ta pa zdej vrane
tist' kladu, pa vsom hudobam kremple zanejta. Zdej gre pa se pred
nebeške vrata. Svet' Peter mi pa prav': "Ti že na bôš šor v nebesa, s'
dost' kud'ga naredu na svet!" Svet' Kurent pa prav' svetomu Petru
k' je rad piv': "Al' čôš kej pôt?" Zdej mi pa dá s tistga sušička
pôt. K' je začel' pa svet' Peter šerok' stat', m' je ta za hrbtom pa
v nebesa vâšû, pa se je kôr na tisto sukno wû pa na tiste vinarje.
Svet' Peter ga je pa zdej d'ol' gona pa nej trû jet. Svet' Peter prav': "Buh
jón mrojster! Pejd' ga ti, jest ga na mrorem!" - "Ja, kej pa sodi?"
- "Je prav' de na sojm!" - "Nô, če pa na sojm sodi, pa ga pust',
jón pustu ga je."

(Povedal 9. julija 1970. 79-letni Janez Korencan.)